

دەروازە

بەسەرھاتی فەرخ و ستی، یان شیخ فەرخ و خاتوو ئەستی، یەکیکە لەو بابەتە بەپیتزە فۆلکلۆرییانە یەک لەسەر بێنەمای رووداویکی راستەقینە بنیادنراوە و وەک ئاوێنە ی لا پەرە بەیەکێ دیرینی سەرپوردهی کۆمەلگای کوردەواری، لە مێژووە بوو تە گەنجینە یەکی میلی و لە ناوچە گەلیکی کوردستاندا دەماو دەم گێردراو تەو و بلاو بوو تەو و سەدان سائە بەیتبێژان و حیکایەتخوانان لە بۆنە و کۆر و شەوبیڕیەکاندا خۆبندوو یان تەو و گوێگرانی تامەزرۆیان سەرسام کردووە.

لایەنیکی هەرە گەرنگ و پر بایەخی فەرخ و ستی (١) لەو دەایە کە بەپیتزەوانە ی زۆربە ی بەیت و بەسەرھات و داستان و چیرۆکە میلی و فۆلکلۆرییەکانی دیبەو، سنووری ناوچە یی و لۆکالی بەزاندووە و لە سەرتاپای کوردستاندا بلاو بوو تەو و روخسار و مۆرکیکی تەواو نەتەو یی وەرگرتووە، بەمەش خەلکی سەرچەم هۆز و ناوچەکان پیتی ئاشنابوونە و کاری لیکردوون، تا ئەو رادە یی لەیادیان نەکردووە و بۆ یەکیدیان گێردراو تەو، بێ گومان ئەمەش بەلگە ی ئەو یە کە ئەم بەسەرھاتە بۆ سەردەمانیکی دیرین دەگەریتەووە کە کورد هیشتا خودانی یەکیبێی رۆشنییری و کولتوری خۆی بوو.

ئەم بەسەرھاتە کە ناوەرۆکە کە ی بریتیبە لە چیرۆکیکی خۆشەویستی نیتوان شیخ فەرخ و خاتوو ستی (٢)، جگە لە دەقەری قەلادزی و پشدر، لە ناوچەکانی موکریان و بەهدینان و شنگال و کوردستانی باکوور و لەنیو کوردەکانی ئەرمینیا بلاو بوو تەو و لە هەر دەقەریکی دەنگبێژان و حیکایەتخوانان بەشێو بەک و بە شێو زاری دەقەرە کە لەقالیبیان داو تەو و دیارە جیاوازی و زیادی و

فەرخ و ستی

«لێکۆلینەو یەکی مێرووی»

د. زرار سدیق توفیق

(زانکۆی دەزک - کۆلیژی ناداب)

كەمبەش لە نىوان دەقەكاندا تا ھاتوو بەرەبەرە زىادى كرددوو، بى ئەوھى ناوھەرۆك و ھىللە گشتىيەكانى خۆى لەدەست پەتات.

لە كۆتايى سەدەى نۆزدەمدا، كوردناسانى ئەلمانىا: ئويگىن پريم (۱۸۴۳-۱۹۱۳) و ئالبىرت سۆسېن (۱۸۴۴-۱۸۹۹)، ئەم بەسەرھاتە و چەند بەسەرھات و داستان و چىرۆكى دىكەيان لە ناوچەكانى تورعابدېن و جىزىرەى بۆتان كۆكردوو و بلاويان كرددوو (۳)، ئۆسكارمان (۱۸۶۷-۱۹۱۷) ىش لەسەرھاتى سەدەى بىستدا، دەقىتىكى درىژى ئەم بەسەرھاتەى لە دەقەرى موكرىان لە زارى بەيتبىژ رەحمان بەكرەو تۆماركرد و بلاوى كرددوو (۴)، قادرى فەتاحى قازى (۱۹۳۵-؟) ىش بەيتى سستى و فەرخ و چەند بەيتىكى دىكەى ھاوشىوھى كۆكردوو تەو و لەگەل وەرگىرراوى فارسى بلاو كرددوو تەو، دواتر ھەموو بەرھەمەكانى لە دووتوى كتيبىكدا بلاو كراو تەو بە ناوونىشانى گەنجىنەى بەيتى كوردى (۵)، ھەر وھا حاجى جندى (۱۹۰۸-۱۹۹۰) دەقىتىكى كوردەكانى ئەرمىنىاي بلاو كرددوو (۶)، ئەمە و چەند دەقىتىكى دى (۷).

ئىمە لىرەدا بەلاى رەگەزە ھونەرى و ئەدەبى و ئەفسانەيەكانى ئەم بەسەرھاتە مىللىيەدا رۆناچىن و لىكۆلرەيكى دى كارى لەسەر ئەم لايەنانە كرددوو (۸) و ھەك كارەكانى دىكەمان تەنبا مەبەستمان لايەنە مېژوو بىەكەبەتەى و ھەول دەدەين بەرسقى ئەم پرسىارە بدەينەو: ئەرى ئەم چىرۆكە-بەسەرھاتە راستىيەكى بۆ ھەيە؟ ئەگەر ھەيە بۆ چ سەردەمىك دەگەرپتەو؟

كورتەى بەسەرھاتەكە

ھەرچەندە ھىللە گشتىيەكانى بەسەرھاتەكە لە ھەموو دەقەكاندا ھەر بەكە، بەلام ھەموو نامازە و بەلگە زمانەوانى و جوگرافىيەكان ئەو دەسەلمىن كە گۆرەپانى راستەقىنەى چىبونى، گوندى داوودىيە-داودىيى ناوچەى پشدرە كە بە نزىكەى نۆ كىلۆمەترىك دەكەوتتە خوارووى رۆژھەلاتى قەلادزى و شوئىنەوار و گۆرستانىكى كۆن لە دامىنى گونەكەوھە، ئەو دەسەلمىن كە ناوئىكى ناوھەدانىيى دىرېن بوو (۹)، ئەمەش كورتەى بەسەرھاتەكەيە:

لە گوندىكى، يان شارىك بە ناوى داوودىيە لە

دەقەرى قەلادزى كە ئىستاش ھەر ماو، دوو برا دەژىن، مام خەلىفە و مامادى-مام ھادى، مام خەلىفە كە دوو، يان سى كچى دەبىت: ناسك و نازدار و سستى-ئەستى، مامادىش مندالى نايىت، دواتر مام ھادى كورپىكى دەبىت، كەچى ھەر زگماك مندالىكى ئاسايى نايىت و رموزن دەبىت، گوايە ھەر لە ئەدايكىونىيەو ھاتوو تەگۆ و ئاخافتوو و زۆر كارى ئاناسايى كرددوو و چ دوعايەكى كرددوو، يەكسەر ھاتوو تە دى، بۆبە مام ھادى و ژنەكەى زۆر ھەول دەدەن بە ھەر شىوھەك بىت لەناوى بىەن و لەكۆل خۆيانى بكەنەو و فرپى دەدەنە ناو ھۆلى ئەسپ و دەواران تا بكەوتتە ژىر پىيانەو و پان بىتتەو، كەچى ئەسپ و دەوارەكان دەورى دەدەن و گەرمى دەكەنەو تا لە سەرمان نەمرىت، ئەو ىش دوعا دەكات دايك و باوكى بمرن و يەكسەر مردوون، ئىنجا سستى دۆتامي بەخىو كردنى دەگرتتە ئەستۆ، فەرخىش كە گەورە دەبىت، عەشقى سستى دەبىت، لەم كاتەدا مام خەلىفە شوانىكى دەبىت، بە ناوى شىخ خالە كەچەل كە ئەو ىش بەلېن دەدات چەند سال شوانى بۆ بكات بە مەرجىك ئەستى بداتى. بە ھەر حال، ماوھەك شوان دەبىت و سستى دەدەن، شىخ فەرخىش زوېر دەبىت و بە دلشكاوى دەگەرپتەو بۆ لاى خالوانى لە شام - دىمەشق، پاش سالىك لە گەرانەو، حاكىمى شام دەمرىت و باز ھەلدەدەن و لەسەر سەرى فەرخ دەنشىتتەو و دەبىتە شاھى شام، دواى ھەوت سال شاھىتى، بىرى خاتو سستى دەكاتەو و دەزانىت نەخۆش كەوتوو و بە كۆترىكدا نامەيەكى بۆ دەنرىت و داوى خواستنى لىدەكات، براكانى خاتو ئەستى، رازى نابن و دەلېن ئەمە ژنى شىخ خالە كەچەل، دواتر ئەستى دەمرىت و شىخ فەرخ خۆى دىتە داوودىيە و پاش ماوھەك لەداخاندا ئەو ىش دەمرىت، بەم شىوھە بەسەرھاتەكە كۆتايى دىت (۱۰).

پىش ھەموو شتىك دەبىت ئەو بەلېن كە بەسەرھاتى فەرخ و سستى ھەك دەيان چىرۆك و داستانى ئەقىندارى و بەسەرھاتى پالەوانىتى لە ھىچ سەرچاوەبەكى مېژوو بى تۆمارنەكراو و تەنبا دەماو دەم و ھەچە بۆ ھەچەى گىراو تەو تا لە سەدەى نۆزدەم گەبىشتوو تە دەست كوردناسان و رۆژھەلاتناسانى ئەوروپايى و دواترىش دەست توئەرانى كورد، بى گومان لەم ماو دەور و

دریژه‌ها بهره‌وام ده‌ستکاری کراوه و لیتی زیاد و کم کراوه و ئەفسانە و کار و کردووی ناناسایی ئاویته‌کراوه و بەزیاده‌پۆییەوه گوزاشت له رووداوه ئاساییەکان کراوه و کار و هەلسوکەتی نامەنتیقی دراوێتە پال پالەوان و کارەکتەرەکان و تا هاتووێت له واقیع و لۆژیک دوورتر خراوێتەوه و شتی نوێی وەک تەلەگرافی تێ ئاخێنراوه (١١)، هاوکات کەوتووێت ژێر کاریگەری مەسیحییەت و ئیسلام و شارستانیەتی رۆژھەلات، تەنانەت له هەندیک دەقدا، غەیب و حەزەتی جەربیلیش ئامادەبیان هەیە و رۆل دەگێرن، سەرئەنجام له قالیی حیکایەتییکی ئەفسانە ئامێزدا خەمڵیوێت و بۆمان ماوێتەوه، دیارە ئەمەش له سۆنگەیی ئەوێتەوه بوو کە بەبیتبێژان و حیکایەتخوانان رێگەیان بە خەیاڵی خۆیان داوه و پەرچوو و ئەفسانەیان ئاویته‌کردوو تا بە تامتر و کاریگەرتر بیت و زیاتر سەرەنجی گوێگران بۆ خۆی رابکێشیت و ئەوێتە بایەخیان بە لایەنە میژوووییەکی نەداوه. لەم بارەیه‌وه ئەحمەد رەسوول پشدری دەرباری بەسەرھاتی شیخ فەرەخ و ستی دەلیت: "بە باوەری من بەیتەکان زۆریان دراوێتە پال و له ئەندازەیی راستی بەدەرن، تەنانەت درۆشی تیکەل بوو، کار بەوێتەوه نەوێستاو و کەلێن و لایەنی ئەوتۆی تیکەل بوو، ناوھێنانیان نیشانەیی دواکەوتوویی و ژیاڵی دەوری بەردمان بە بالا دەپێت، هەرچی واقعییە و ئەوێتە به چاوی خۆم دیومە... بە باوەری من شیخ فەرەخ هەبوو، بەلام شیوێ ژیاڵی و کار و کرداری بەم جۆرە نەبوو کە له بەیتەکاندا دەدرێتە پالی (١٢)، (هێمن)ی شاعیریش له پێتەکیی (تخفە مظفریە) له فەرەخ و ئەستێ دواوه و دەلیت: ئەم بەیتە له کۆمەڵێک چیرۆکی جۆرەجۆر پێکھاتوو کە تیکەل کراون و پێکەوه جۆش دراون و ئەم چیرۆکە سەیر و سەمەرەیه‌یان لێ پەیدا بوو (١٣) و دواتر دەلیت: بەدوودلییەوه دەلیت: وێدەچی ئەو بەیتە له ئەساتیری یۆنانی وەرگیرابێ (١٤).

لێکۆڵینەوه له ناوێکانی ئێو بەسەرھاتە

له گەل ئەم راستییەشدا، دەکریت له ناوی شوێن و پالەوانەکانی ئەم بەسەرھاتە، هەندیک زانیاری میژووویی دەست بخەین و دواتر له گەل ئەوانەیی ناو سەرچاوه میژوووییەکان بەراوردیان بکەین تا سەرەداویتکمان دەست

بکەوێت و بزانی بۆکام سەرەدم دەگەرێتەوه و راستییەکی چۆن بوو. له بەسەرھاتی (فەرەخ و ستی) دا چەند ناویک سەرئەنجام رادەکێشن:

- یەکەم: گوندی داوودییهی گۆرەپانی بەسەرھاتە کە.
- دووهم: ستی و شیخ فەرەخ، هەردوو پالەوانی سەرەکی.

- سێیەم: ولاتی شام.

- چوارەم: مام خەلیفە.

سەبارەت بە گوندی داوودییه، ئەوێتە جێگای سەرئەنجام و پامانە له ناوی ئەم گوندە، ئەوێتە کە ناویکی ناکوردییە و نامۆیە و هاوشیوێ ناوی زۆریی گوندەکانی دی ناوچە کە نییە کە هەموو پەیشی کوردی کۆن و پەسەن، هەرچەند زۆرییان نازانیت واتای چییە وەک: هێرۆ، هەلشۆ، رەزگە، ماردوو، بۆلی، ئینزی، لێوژی، ئەشکەنە، دارەشمانە و چەندانی دی.

دیارە ئەم گوندە به ناوی داوود ناویکەوه ناونراوه کە له سەرەدمی دواي بلاوونەوهی ئیسلام له ناوچە کە ژباوه و پێتەندییەکی به گوندە کەوه هەبوو (١٥).

دەرباری ناوی ئەستێ - ستی (١٦)، له وانەیه پێتەندی به وشەیی (ست) هەوێت، به واتای خانم، شوپۆ ژن و رەنگە کورتکراوەی (ست الناس)، یان (ست الشام)، یان (ست فاطمە - ست فاتە) و (ست سروه) بیت (١٧) و ئەم چەشنە ناوێ لیکدراوانەش له میژوووی کورددا نامۆن (١٨) و خوشکیکی سولتان سەلاحەددین ناوی (ست الشام) بوو، له داستانی ئەقیداری (مەم وزین) یاشدا ستی ناوی خوشکی زین و خوشکی میر زەینەددینی خواوندی جەزیرەیی بۆتانە و ستی له کولتووری میللیی کوردیشدا، هەردەم ناوی ئافەرەتی نازدار و شوخوشەنگ و دلەری پالەوانی داستانەکانە.

جگە له مە ناوی فەرخیس - فەرخزاد کە ناویکی باو و دێرینی ئێرانییە و له شاهنامەدا هاتوو (١٩)، له سەرەدمانی پێشووتری میژوووی ئیسلامدا ناویکی دەگمەن بوو و زیاتر زادهی سەرەدمی ئەبووییە، فەرخیسای کوری شاهنشاه (م: ٥٧٨/١١٨٢ ز) برازای سولتان سەلاحەددین و یەکیک له میر و سەرکرده نازاکانی دەولەتی ئەبوویی بوو، شاهنشای باوکیشی له سالی ٥٤٣/١١٤٨ ز له بەرەنگاریبوونەوهی

خاچه‌لنگره‌کان له دیمه‌شق کوژرا، ئیستاش ئەم ناوه تەنیا له ده‌قه‌ری پشده‌ر باو و بلاوه (۲۰).

به تینگه‌یشتن و لیکدانه‌وه‌ی من، ناوی هه‌ردوو پاله‌وان فه‌رخ و ستی، سه‌رده‌داویکه و ده‌کریت بیکه‌ینه پالپشتیکی به‌رایب بۆ ئەوه‌ی به‌و ئاراسته‌یه‌ پرۆین که ئەم داستانه بۆ سه‌رده‌مانی ئەبووبی ده‌گه‌رپته‌وه.

گه‌رانه‌وه‌ی شیخ فه‌رخ بۆ ولاتی شام، خالیکی دی سه‌رنج‌راکیشه و ناکریت و لیکداریته‌وه که به ریککه‌وت و له‌خۆوه هاتووه، ئیمه باش ده‌زانین که له سه‌ده‌کانی ناوه‌راست و به‌تایبه‌ت له سه‌رده‌می ئەبووبیدا-هه‌ردوو سه‌ده‌ی ۶-۷/ک-۱۲-۱۳ز، رایه‌له و هاتوچۆی نیوان شام و کوردستان چڕ و گه‌رموگور بوو، باژیری دیمه‌شق جمه‌ی ده‌هات له‌ کوردان، ته‌نانه‌ت یه‌کیک له گۆرستانه‌کانی شاره‌که به گۆرستانی کوردان (مقبرة الاکراد) ده‌ناسرا، چه‌ندان مزگه‌وت و قوتابخانه و گه‌رماو و داموده‌زگای دی خزمه‌تگوزاری هه‌ر به ناوی که‌سایه‌تییه‌ کورده بنیادنه‌ره‌که‌یه‌وه ناوئرابوو (۲۱)، به واتایه‌کی دی پتوهندی شیخ فه‌رخ به ولاتی شامه‌وه و گه‌رانه‌وه و بوونی به شاهی شام، ئەو بۆچوونه زیاتر زāl ده‌کات که ئەو کوردیک بووه و سه‌ر به مالباتی ئەبووبی بووه و له نیوه‌ی یه‌که‌می سه‌ده‌ی ۷/ک-۱۳ز ژیاوه. له ده‌قه‌که‌ی به‌هدینانیشدا هاتووه که مام و باوکی شیخ فه‌رخ رووده‌که‌نه به‌غدا و ده‌چه زیاره‌تی مه‌زاری شیخ عبدالقادی گه‌یلانی (م: ۵۶۱/ک-۱۱۶۶ز) تا خودا کوریک-فه‌رخیان پێ به‌خشیت (۲۲).

لیرده‌دا پتووسته بکه‌وینه سو‌راخ و گه‌ران به‌ناو میژووی ئەبووبیدا، تا بزانی چ رووداویک هه‌یه ئەبووبییه‌کان به ده‌قه‌ری پشده‌ر بیه‌ستیته‌وه و نزیکایه‌تی و تیکه‌لی له نێوانیان به‌پنیته‌کایه‌وه.

(مظفرالدین گوگبوری) که بۆ نزیکه‌ی نیو سه‌ده (۵۸۶-۶۳۰/ک-۱۱۹۰-۱۲۳۲ز) فه‌رمانه‌وا‌ی هه‌ولیر و شاره‌زوور و گه‌رمیان بوو، زاوای ئەبووبییه‌کان بوو و هاوژینه‌که‌ی ره‌ببعه‌ خاتوونی خوشکی سو‌لتان سه‌لاحه‌ددین بوو و تەنیا دوو کچی هه‌بوو و ده‌ترسا پاش مردنی، ئەتابه‌گ و حاکی موس‌ل (به‌دره‌ددین لؤلؤ) که دووژنی سه‌رسه‌ختی بوو و چاوی بریووه مولک و مالی، ده‌ستدریژی بکاته سه‌ر هه‌ولیر و داگیری بکات.

ئەو که دل‌سو‌ز و لایه‌نگری ئەبووبییه‌کان بوو، زۆر هه‌زی ده‌کرد ئەندامیکی بنه‌ماله‌ی ئەبووبی خه‌زوورانی به‌پنیته‌ هه‌ولیر و وه‌ک کورپ خۆی په‌روه‌رده و به‌خیتی بکات، تا پاش مردنی جیگای کوپنه‌پیته‌وه و درێژه به ده‌سه‌لاتی بدات، بۆ ئەم مه‌به‌سته‌ داوای له ئەبووبییه‌کان کرد، کورپکی خۆیان بنێرنه‌ خزمه‌تی، ئەوه‌بوو (الملك المعظم) عیسا‌ی کورپ (الملك العادل) که ده‌بیته‌ برا‌زی سو‌لتان سه‌لاحه‌ددین، به‌ده‌نگیه‌وه هات و له سالی ۶۲۲/ک-۱۲۲۵ز کورپکی هه‌رزه‌کاری خۆی به ناوی (داود) ره‌وانه‌ی هه‌ولیر کرد (۲۳)، گوگبورش پیتسوازی له‌م میرزاده ئەبووبییه کرد و له هه‌ولیر نیشته‌جیتی کرد و هه‌ردوو ده‌قه‌ری پشده‌ر و رانییه‌ی بۆ دا‌بری و وه‌ک ئیقتاع پیتی به‌خشی.

خاوه‌ندی کتیبی (تاریخ دولة الاکراد) که وا دیاره خه‌لکی هه‌ولیر بووه و زانیاری وردی له‌سه‌ر ده‌وله‌تی ئەبووبی به‌ده‌سته‌وه داوه، ده‌لیت گوگبوری رانییه و پشده‌ری بۆ میرزاده داوود دا‌بری (۲۴). من وای بۆ ده‌چم ئەم میرزاده ئەبووبییه داوود ناوه، ده‌میک هاتووه‌ته ده‌قه‌ری پشده‌ر، گوندی داوودییه جیگا و رینگای مانه‌وه‌ی بووه، بۆیه به (داوودییه) ناوزه‌د کراوه.

له به‌سه‌ره‌هاته‌که‌دا هاتووه شیخ فه‌رخ ده‌ره‌نجیت و پریار ده‌دات رووبکاته شام بۆ لای خالوانی و ماوه‌یه‌کی پیناچیت شاهی میسر و شام ده‌مریت و شیخ فه‌رخ شوینی ده‌گریته‌وه و هه‌وت سال حوکمرانی ده‌کات، ئەم زانیارییه‌نه تا راده‌یه‌ک به‌سه‌ر میر داوودی ئەبووبی که داوتر به (الملك الناصر) ناسرا جیبه‌جی ده‌بیت و له سه‌رچاوه‌کانیشدا ئەو راستییه پشتراست کراوه‌ته‌وه که پاش دوو سال (الملك الناصر داود)، هه‌ولیری به‌جیه‌یشت و بۆ دیمه‌شق گه‌رایه‌وه، بێ ئەوه‌ی باسی هۆکاری ئەم گه‌رانه‌وه چاوه‌روان نه‌کراوه‌ی بکه‌ن، ئەوه‌بوو پاش سالیکی له گه‌رانه‌وه‌ی، (الملك المعظم) باوکی مرد و ئەم له شوینی بووه شاهی دیمه‌شق و تا هه‌وت هه‌شت سالی له پۆسته‌که‌ی مایه‌وه (۲۵).

ده‌پرسین، میرزاده‌یه‌کی ئەبووبی که ئەوه‌نده له هه‌ولیر پیتسوازی لێ کرا و ریزی لێ گیرا و ده‌قه‌ری رانییه و پشده‌ری پیتشکه‌ش کرا تا ببیته‌ مولکی، ده‌بێ له‌پای چی ده‌ستبه‌رداری ئەم ئیمتیا‌زاتانه بووبیت و گه‌راییته‌وه دیمه‌شق، ئەگه‌ر تووشی دۆخیکی نا ئاسایی نه‌بووبیت؟

(الملك الناصر داود) له ماوهی شاهیتیدا، ههردم له لایهن مامهکان و ناموزاکانییهوه دژایهتی دهکرا و دووچاری ئاستهنگ و ئاریشه دهبوو، بۆیه ناچار بریاردهدات له سالی ۶۳۳ک/ ۱۲۳۵ز بگهڕیتهوه بۆ بهغدا و ماوهیهک له بهغدا دهمینیتهوه و په یامیتک بۆ خهلیفه ده نیریت تا پیشوازی بکات و دالدهی بدات، کهچی خهلیفه نهبادا شاههکانی ئه یووبی له شام لیبی برهنجین، ئاماده نهبوو پیشوازی لئ بکات، له بهسهرهاته کهشدا هاتووو شیخ فرهخ گهراوه تهوه بۆ لای مام خهلیفه، رهنگه مه بهست له مام خهلیفه ی باوکی (ستئ) یش، هه ره خهلیفه ی عه باسی، یان (مظفرالدین گوگبوری) بیت که ئه ویش ته نیا دوو کچی هه بوو و هه یچ کوری نه بوو.

سه رباری ئه مانه، وا هاتووو که شیخ فرهخ وهک مرۆقتیکی ئاناسایی، کهراماتی هه بووه هه ره شتیکی ویستووو بۆ جیهه جی کراوه و دوو عای له هه ره که سیتک کردبیت مردووو و گه لیتک کاری ئه فسانه یی خراوه ته پال، ده بینین (الملك الناصر داود) یش ئه م شتانه ی تیدا بووه و سه رچاوه کان ده لئین شاره زایی ته واوی له ئه ستیره ناسی هه بووه و کتیبی ئیقلیدییسی (۲۶) خویندوووه تهوه ده رباری ئه ندازه و گهردوونزانی، هاوکات که سایه تیبیه کی سه رکه وتوو نه بووه له رووی سیاسیه وه، به لکو تا بلتی لاواز بووه هه ردهم ده بووه خالی ناکۆکی نیوان میرانی بنه مالیه ی ئه یووبی و به رده وام له کیشه و گرفتدابوو، تا له سالی ۶۵۶ک/ ۱۲۵۸ز به نه خووشی تاعوون- لاره شه مرد.

ئه وهی شایانی باسه ئه و سه رچاوانه ی ژیاننامه ی (الملك الناصر) داوودیان تۆمار کردوو به هه یچ شتیه یه ک باسی ئه وه یان نه کردووو که ئه م هاتووو ته کوردستان و له ناوچه ی پشده ر ئیقتاعی هه بووه، جگه له میتروونووسی خاوه ندی (تاریخ دولة الاکرد)، به لام هه موو کۆکن له سه ره وهی که مرۆقتیکی ئاناسایی بووه و به رده وام له کیشه و گرفتدا بووه.

ئه نجام

هه رچه ند به لگه و ئامازه کان باپی ئه وه ناکه ن ئه م پرسه یان به یه که جاری پی یه کلابکریته وه، به لام هاوکات لیتکچوون و نزیک نیوان سه رگوزشته ی شیخ فرهخ به

شیهه میللی و فۆلکلۆرییه که ی و سه ربورده ی (الملك الناصر داود) ی ئه یووبی، ناکریت به هه ند وه رنه گیریت و به رتیکهوت دابنریت و من له و بره وایه دام - چ نه بیت تا ئیستا - نزیکترین و شیواترین رووداوه ئه وه هه لبرگرت که بکریته بناغه بۆ چیرۆکی ئه فینداری فرهخ و ستئ.

ئه گه ره ئاوه های دابنن، ئه وه ده لئین که داوودی کوری (الملك المعظم) عیسا ی ئه یووبی پالنه وانیه به سه رهاته که بووه و به نۆلای و هه رزه کاری هاتووو ته هه ولتیر و (مظفرالدین گوگبوری) ویستوووه تی وهک کوریتکی خۆی له خۆی بگریت و بیکاته جینشینی خۆی و ده قهری رانیه و پشده ریشی بۆ دابره وه، دیاره له دتی داوودییه - یان له هه ولتیر- تووشی حاله تیکی ئه فینداری بووه له گه ل کچیک که به ستئ ناوزه دکراوه و رهنگه هه ره کچیک کی گوگبوری بیت، به لام پاش ئه وه ی به ئاوات نه گه یشتووو، دلئ ره نجاوه و هه ناسه سارد له سالی ۶۲۴ک/ ۱۲۲۷ز بۆ دیمه شق گهراوه ته وه.

به و پتیه ی له بنه مالیه ی شایهکانی ئه یووبی بووه که له ناو کوردا ریزدار و خو شه ویست بوون، به سه رهاته و سه ربورده ی له خه یاللدانی پشده ریه کاندال له بیر نه کراوه و ده ماووه م باس کراوه تا به ناوچهکانی دیکه ی کوردستاندا بلا بووه ته وه، به لام به چه شنی سه رهجه م به رهه می که له پووری میللی کوردی، به ره به ره رووداو و سیناریزی بۆ زیاد کراوه و تیکه ل به ئه فسانه کراوه و زۆر کار و کرده وهی خورافی خراوه ته پال شیخ فرهخ که عه قل نایانبریت و له مرۆقی ئاسایی ناوه شیته وه، ئه مه ش بۆ ئه وه بووه تا زیاتر کار له گویتگر بکات و ببیته داستان.

بهراوتزهکان:

(۱) فرهخ و ستئ تیکه له له حیکایهت و بهیت و داستان و چیرۆک و لاوک و ئه فسانه، برهانه: رتبهوار همهه توفیق، شیخ فرهخ و خاتوون ئه ستئ، لیکۆلینه وه و ساغکردنه وه و بهراوردکردن، ئه نستیتووی که له پووری کورد (سلیمانی: ۲۰۱۳)، ۱۷-۱۸.

(۲) دوو کتیبی فارسی هه ن به ناوی (فرخنامه)، به کتیبیان (ابو بکر مطهر جمالی یزدی) له سه ده ی ۶ک/ ۱۲ز دایناوه و ئه وه ی دیکه یان (سنجر کاشانی) له سه ده ی حه قدهم دایناوه و باوهر ناکه م هه یچیان پیتوه ندییان به به سه رهاته ی شیخ فرهخ وه هه بیت، برهانه: محمد شریفی، فرهنگ و ادبیات فارسی،

- انتشارات معین (تهران: ۱۳۹۱)، ص ۱۰۷۷.
- ۳ (۳) پروانه: نویگین پریم و نالبیرت سۆسین، فیکتیخستوکیت کوردی، شه کۆلین و بهره‌فکرن سه‌عید دیره‌شی، چاپخانه پاریزگه‌ها دهۆک (دهۆک: ۲۰۱۳)، ل ۲۴۸-۲۵۸.
- ۴ (۴) تحفه مظفریه - سالی ۱۹۰۵، ل ۴۷۲-۵۷۴.
- ۵ (۵) سه‌رجه‌م بهره‌مه‌کانی قادر فه‌تاحتی قازی، ده‌زگای ئاراس (هه‌ولتیر: ۲۰۰۷)، ل ۶۳۵-۶۸۰.
- ۶ (۶) حه‌جینی جندی، حیکایه‌تید جمعه‌تا کوردا، ده‌زگای سپیتر (دهۆک: ۲۰۰۶)، ل ۱۹۳-۲۰۳.
- ۷ (۷) صادق بهاء الدین نامیدی، ژ فۆلکلۆری کوردی، ده‌زگای ئاراس (هه‌ولتیر: ۲۰۰۲)، ل ۳۹-۶۲، زیاد محهمده ئه‌مین، مامان برازا بزرکرد، خالان خوارزا مه‌زن کرد، نه‌نستیتوتی که‌له‌پووری کورد (سلیمان: ۲۰۰۸)، ل ۵۸-۱۱۴، ریبوار حه‌مه توفیق، شیخ فه‌رخ و خاتوون نه‌ستی، ل ۲۳-۲۵.
- ۸ (۸) پروانه: ریبوار حه‌مه توفیق، شیخ فه‌رخ و خاتوون نه‌ستی، لیکۆلینه‌وه و ساغکردنه‌وه و به‌راوردکردن، نه‌نستیتوتی که‌له‌پووری کورد (سلیمان: ۲۰۱۳)، ل ۲۱۸.
- ۹ (۹) زیاد محهمده ئه‌مین، مامان برازا بزرکرد، ...، ل ۵۸.
- ۱۰ (۱۰) تحفه مظفریه، ل ۴۷۲-۵۷۴.
- ۱۱ (۱۱) تحفه مظفریه، ل ۵۵۹.
- ۱۲ (۱۲) پێشه‌کی تحفه مظفریه، ل ۱۷۵-۱۷۶.
- ۱۳ (۱۳) پێشه‌کی تحفه مظفریه، ل ۱۰۳.
- ۱۴ (۱۴) پێشه‌کی تحفه مظفریه، ل ۱۱۸.
- ۱۵ (۱۵) گوندیکی دی هه‌یه به‌ناوی داوودبیه له‌سه‌ر جاده‌ی نیوان هه‌ردوو ناحیه‌ی مانگیش و بامه‌رنی و دانیش‌توانه‌که‌ی هه‌موو مه‌سیحین و رۆژی ۸-۱۲-۲۰۱۷ سه‌ردانیم کرد.
- ۱۶ (۱۶) ستنی راسته‌ر نه‌ک نه‌ستنج و له‌ مه‌م و زین و زۆره‌ی ده‌قه‌کانی به‌سه‌رهاته‌که‌ش هه‌ر ستنی هاتووه و ئیستاش هه‌ر ستنی به‌کاردیت.
- ۱۷ (۱۷) لیکدانه‌وه‌ی دی بی به‌لگه‌ش بۆ ئه‌م ناوه‌ کراره، پروانه: ریبوار حه‌مه توفیق، شیخ فه‌رخ و خاتوون نه‌ستی، ل ۲۸-۳۰.
- ۱۸ (۱۸) پروانه: الفارقی، تاریخ میافارقین (تاریخ الفارقی)، دار نوپهار (استانبول: ۲۰۱۴)، ص ۴۵۹، ۵۶۲، ۵۳۵-۵۳۶.
- ۱۹ (۱۹) پروانه: محمد شریفی، فرهنگ و ادبیات فارسی، ص ۱۰۷۶-۱۰۷۵.
- ۲۰ (۲۰) له‌ به‌رنامه‌یه‌کی که‌نالی ناسمانی ته‌له‌فزیۆنی گه‌لی کوردستان تایبه‌ت به‌م به‌سه‌رهاته، به‌رپویه‌ری باری شارستانی قه‌لادزی گوتی: دووسه‌ده فه‌رخ-فه‌رخه، ناو له‌ ناوچه‌که‌ هه‌ن.
- (۲۱) پروانه کتیبه‌که‌م: چند لیکۆلینه‌وه‌یه‌ک ده‌رباره‌ی میژووی کورد له‌ سه‌ده‌کانی ناوه‌راستدا، بلاوکراره‌ی ئه‌کادیمیای کوردی (هه‌ولتیر: ۲۰۰۸)، ل ۱۷۲-۱۸۴.
- (۲۲) صادق بهاء الدین نامیدی، ژ فۆلکلۆری کوردی، ل ۳۹.
- (۲۳) ابن نظیف الحموی التاريخ المنصوري، ص ۸۹.
- (۲۴) تاریخ دولة الاكراد، ص ۳۵۲-۳۵۳، ۵۲۹.
- (۲۵) التاريخ المنصوري، ص ۱۰۱.
- (۲۶) کتیبی ئیقلیدیس (أصول إقليدس)، یان (عناصر إقليدس): کتیبی‌کی ناو‌داره‌ی لای زانایانی موسلمان و ده‌رباره‌ی ئه‌ندازه و ماتماتیک و گه‌ردوونناسییه، زانا و ئه‌ندازاری گریکی ئیقلیدیس له‌ سه‌ده‌ی سبیه‌می پێش زاین دایناوه.

سه‌رچاوه‌کان:

- ئوسکارمان، تحفه‌ی مظفریه، پێشه‌کی و ساغکردنه‌وه‌ی هیمن موکریان، له‌ چاپکراره‌کانی کۆری زانیاری کورد (به‌غدا: ۱۹۷۵).
- ریبوار حه‌مه توفیق، شیخ فه‌رخ و خاتوون نه‌ستی، لیکۆلینه‌وه و ساغکردنه‌وه و به‌راوردکردن، نه‌نستیتوتی که‌له‌پووری کورد (سلیمان: ۲۰۱۳).
- زیاد محهمده ئه‌مین، مامان برازا بزرکرد، خالان خوارزا مه‌زن کرد، نه‌نستیتوتی که‌له‌پووری کورد (سلیمان: ۲۰۰۸).
- سه‌رجه‌م بهره‌مه‌کانی قادر فه‌تاحتی قازی، ده‌زگای ئاراس (هه‌ولتیر: ۲۰۰۷).
- صادق بهاء الدین نامیدی، ژ فۆلکلۆری کوردی، ده‌زگای ئاراس (هه‌ولتیر: ۲۰۰۲).
- مؤلف مجهول (القرن ۷هـ / ۱۳م).
- تاریخ دولة الاكراد، تحقیق د. موسی مصطفی الهسنیانی، منشورات جامعة دهوك (دهوك: ۲۰۱۰).
- ابن نظیف الحموري، محمد بن علی (ت في حدود ۶۴هـ/۱۲۴۲م).
- التاريخ المنصوري، تحقیق ابو العید دودو، مطبعة الحجاز (دمشق: ۱۹۸۱).